

værksindustriens Varer. Jeg har Gang paa Gang henstillet til Ministeriet at undersøge, hvorledes den danske Teglværksindustri udnyttede denne Fragtgodtgørelse. Efter det Kendskab, jeg har til Forholdene — det undlader jeg ikke ved denne Lejlighed at fremføre —, er der ikke fra Regeringens Side foretaget noget som helst i denne Henseende, og fra Teglværksindustriens Side i Danmark er der gjort alt for selv at indkassere den Begunstigelse, man gennem Fragtnedsættelsen har faaet; og den eneste Mulighed for, at vi kunde modvirke dette i nogen Maade, var, at vi Gang paa Gang kunde true med, at vi vilde og kunde importere fremmede Varer paa dette Omraade. Jeg fremfører dette til Begrundelse af, at hvis Regeringen med den politiske Myndighed og Magt, den har, i sin Administration af det foreliggende Forslag intet vil gøre og intet kan gøre i den Henseende, saa ønsker jeg ikke at give Lovforslaget min Stemme.

Dernæst er jeg imod Lovforslaget, fordi det knæsætter i dansk Lovgivning dette, at man forbyder Indførsel af billige Varer ude fra den store Verden, hvis en Industri i Danmark bliver nødstedt, og det er en farlig Form for Beskyttelse, hvis ikke denne Lovgivning udføres med den Omhu og Indsigt og Myndighed, der kræves. Jeg ser saadan paa det, at der er meget i vort Erhvervsliv, som netop har tiltrængt en Konkurrence og den skarpeste Konkurrence, vi kunde faa. Jeg har altid været en Modstander af at regulere eller forbyde Import og give en maskeret Toldbeskyttelse af nogen Art. Er Industrien nødstedt, saa lad os faa at vide, hvordan den er stillet, lad os se, hvordan dens Forhold er, og lad os saa give den en Haandsrækning i en saadan Form, at alle ved, at de faar den og skal vedkende sig den Haandsrækning, de faar. Det har altid været mit Standpunkt i dette Ting, og jeg ved saa sikkert, at hvis ikke man er meget omhyggelig og varsom med at udføre i Livet en Lovgivning som den foreslaaede, er der en Mulighed for, at enkelte Statsborgere vinder Fordele, som ikke var tiltænkt dem.

Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det jo ikke kan være Hensigten med en Lovgivning som denne at redde Industri Kapitaler, der er anbragt letsindigt, spillelidenskabeligt. Det, det gælder om, er kun at naa det, vi tilstræber, nemlig at holde Virksomhederne i Gang; og jeg vil herom sige, at jeg erkender det berettigede i, at man udfra dette sidste Synspunkt gør, hvad vi kan, fra Lovgiv-

ningsmagtens Side for at holde dansk Erhvervsliv oppe i Krisetider. Og jeg erkender fuldt og helt, at netop overfor de valutasvage Lande, som paafører Danmark en Konkurrence erhvervsmæssigt, fordi Forholdene er fuldkommen abnorme økonomisk set hos dem, maa man gøre, hvad man kan, for at værne dansk Erhvervsliv imod denne Konkurrence. Men samtidig vil jeg gøre opmærksom paa, at vi her er inde paa et Forhold, som kan drage Konsekvenser efter sig, som er farlige, og Administrationen af saadanne Love kræver den største Omhu. Hvis man derfor ikke ved en kort Udvalgsbehandling er i Stand til at imødekomme det af mit Partis ærede Ordfører fremsatte Ønske paa en saadan Maade, at det giver Sikkerhed i den af mig antydede Retning, vil jeg forbeholde mig at gøre, hvad jeg kan, for, at dette Lovforslag ikke bliver vedtaget i Rigsdagen, fordi jeg frygter, at der derved vilde tabes mere, end der paa andre Omraader vilde vindes.

Handelsministeren (Tyge Rothe): For den Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet her i dette høje Ting, og som jo for alle Partiers Vedkommende kan karakteriseres som en principiel Tilslutning, skal jeg takke de ærede Ordførere. Denne første Behandling har i øvrigt faaet et Forløb, som jeg havde ventet. Jeg havde ventet, at man fra de fleste Partiers Side vilde kunne se paa dette Lovforslag og paa denne Sagsagligt, uhildet, uden at fortabe sig for meget i Fortiden, medens jeg var ganske overbevist om, at man fra radikal Side og da navnlig fra det ærede Medlem Hr. Rodes Side ikke vilde kunne modstaa Fristelsen til at foretage den sædvanlige lille partipolitiske Eskapade, som man fra radikal Side altid tillader sig, naar man ved, at Resultatet paa Forhaand er givet, og at man ikke løber nogen Risiko ved at foretage en saadan lille Eskapade. Jeg var ogsaa ganske forberedt paa, at det ærede Medlem Hr. Rode vilde holde en meget lang og vægtig Tale, og at han i denne Tale vilde drage hele Fortiden frem, at han vilde belyse ikke alene sine egne gode Gerninger og sine egne Udtalelser, men ogsaa, hvad man fra radikal Side og fra den radikale Regerings Side havde sagt og skrevet om det Spørgsmaal.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem paa denne Vej. Jeg skal ganske give det ærede Medlem Hr. Stauning min Tilslutning, naar han sagde, at han for sit Vedkommende ikke vilde spille Tiden med Brejdelser for den Tid, der var gaaet.